

Sta bij het verleden niet stil.
Zie, ik ga iets nieuws beginnen.
Het is al ontloken. Bemerkt gij dat niet ?

Jes. 43, 18-19

+

Is thuisgekomen in het mysterie van Gods Liefde

Broeder Constantinus,

Louis DE CLERCK

Geboren te Melsele op 21 december 1922

Godgewijd als Jozefiet op 27 augustus 1943

Voltooid in de Liefde van de Vader op 30 juli 1982 in de kliniek Maria Middelaars te Sint-Niklaas, gesterkt door de genademiddelen van onze Moeder de H. Kerk.

Je hebt moeite het te geloven : Broeder Constantinus is niet meer. De mens komt, werkt en zorgt, hij lijdt en bidt. De dagen volgen elkaar op en eer hij het beseft is het leven voorbij. Als de Heer gesproken heeft, kan je alleen maar het hoofd buigen en geloven en hopen. Zijn sterk hart is stilgevallen nadat een kwaadaardige ziekte een meedogenloze strijd had geleverd met zijn sterk gestel. Velen onder ons kunnen getuigen dat hij vol overgave en berusting zijn kruis heeft gedragen.

Een heerlijk levensboek wordt hier met veel piëteit afgesloten. Het kan vertellen over een kind, opgegroeid in een diepgelovig, kroostrijk gezin, waar de een de ander niet loslaat in goede en kwade dagen. Het kan vertellen over een jonge man die de stem hoort van de Heer : «Trek weg uit je geliefde Waasland en ga naar het land dat ik je tonen zal !» Hij meldt zich aan bij de Congregatie van de Jozefieten en vertrekt als jonge broeder vol entoesiasme naar het toenmalige Kongo, bruisend van levenslust en activiteit. Jaren verlopen. Hij kan moeilijk begrijpen dat de

zwarte mens trager leeft en werkt dan hij en vraagt overplaatsing naar België.

En zo komt hij in Melle terecht en tevens weer dichtbij zijn geliefde Waasland en de mensen van zijn stam. Het worden jaren van zorgend aanwezig-zijn bij het schoolgebeuren, rusteloos werkzaam, vol ijver voor de goede gang van zaken op het college, bereid tot elke taak om op het even welk uur, vol kommer en zorg om zijn dienstpersoneel, maar ook sterk verbonden met het leven in het dorp, waar zijn dienstvaardigheid en zijn attentievolle vriendelijkheid hem bij velen bemind maken, sterk verbonden ook met het wel en wee van de grote grote familie De Clerck.

Mens zijn, dag na dag, van de morgen tot de avond, in eenvoud en goedheid, met het diepe besef dat in die kleine dingen van de dag de grote zending ligt. En als het leven eentonig wordt of hard en zinloos schijnt, dan doorgaan in liefde en trouw aan God tot het einde toe, dat was voor Broeder Constantinus gelovig-zijn.

Met dezelfde wilskracht die hem tekende tijdens zijn werkjaren, zo heeft hij ook zijn kruis gedragen, vol overgave aan de wil van de Heer. Hoewel hij reeds jaren leed aan een knagende ziekte en zijn krachten geleidelijk ondermijnd werden, toch konden wij niet vermoeden dat de dood zoveel te vroeg zou toeslaan.

En spoedig kwam die laatste lange bange dag. Onzekerheid - rusteloosheid - een kruisteken af en toe en tegelijkertijd één attentievol afscheid nemen van iedereen - voor ieder een goed woord, ondanks eigen leed, dankbaar om de toegewijde zorg van zijn Zusters-Religieuzen en van zijn hele Familie. In alle rust en berusting heeft hij zich toen in de plooiën gevoegd. Toen werd Broeder Stan stil - stilte als een vraag - stilte als een pijn - tot hij doodstil werd en hij de kroon van doornen, door het noodlot gevlochten, gelovig aanvaardde. Rustig en in volle o-

vergave is hij vrijdagmorgen naar de Heer ge-
gaan.

Met U zijn er geen verten meer
en alles is nabij.

Geen tijd meer en geen uren,
geen grenzen en geen muren
en alle angst voorbij.

Verlost van schaduw en van schijn
wordt pijn en smart tot vreugd verheven.

Hoe kan het zo eenvoudig zijn !
Hoe kan het leven Hemel zijn,
met U, o kern van alle leven.

«Adagio» - F. Timmermans

De Paters Jozefieten en de Familie

**danken U voor uw gebeden en
blijken van deelneming.**

dj Drukkerij JACOBS Melle

40038/3

Printed in Belgium

Copyright Lannoo, Tielst

NIEMAND
LEEFT VOOR
ZICHZELF
NIEMAND
STERFT VOOR
ZICHZELF.

Rom. 14,7